

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 15.12.2004
KOM(2004) 820 lõplik

KOMISJONI TEATIS

Ühise kalanduspoliitika õigusruumi parendamise ja lihtsustamise perspektiivid.

{SEK(2004) 1596}

1. SISSEJUHATUS

Euroopa Liidu õigusruumi parendamine Euroopa Liidu institutsioonide ja liikmesriikide ühisel tegevusel on üks komisjoni peamistest eesmärkidest. Juunis 2002 võttis komisjon vastu tegevusplaani pealkirjaga "õigusruumi lihtsustamine ja parendamine"¹. Detsembris 2003 sõlmiti selle alusel institutsioonidevaheline kokkulepe õigusloome parendamise kohta.² Antud algatustega määrati kindlaks Euroopa Liidu üldstrateegia ja loodi institutsiooniline raamistik konkreetsete tulemuste saavutamiseks ühenduse seadusandluse lihtsustamisel.

Antud kontekstis pakkus komisjon veebruaris 2003 välja ühenduse õigustiku ajakohastamise ja lihtsustamise tegevusraamistiku,³ mis annaks Euroopa Ühenduse seadusandlusele kodanike, ettevõtete ja avaliku halduse tarvis selge, arusaadava, ajakohastatud ja kasutajasõbraliku kuju. Antud raamistik näeb õigustiku muutmiseks ette kuus tegevussuunda: lihtsustamine, konsolideerimine, kodifitseerimine, eelnõude tagasivõtmine, aegunud õigusaktide kõrvaldamine ning korraldus ja esitus.

Kuna ühise kalanduspoliitika lihtsustamine oli ette nähtud juba 2002. aasta reformiga,⁴ siis on selles osas oluline tegevus juba toimunud või praegu toimumas ning eespoolmainitud tegevusraamistiku ellurakendamine (eelnõude tagasivõtmine, aegunud õigusaktide kõrvaldamine, sõelumine ja muud konkreetset tegevused) on võimaldanud seda konkretiseerida. Uue Euroopa kalandusfondi⁵ loomise määrusettepanek annab pildi lihtsustava skeemi rakendamisest. 2003. aasta viimase kolme kuu jooksul on see teema hoogu kogunud, tekitades rohkesti vastukaja ja arutelusid. Mõnikord on need arutelud väljunud kindlapiirilistest lihtsustamiskavadest tegevusraamistiku⁶ kontekstis, võttes vaatluse alla ka muid meetmeid, mis võiksid ühise kalanduspoliitika tõhusat rakendamist parandada. Käesolev teatis teeb kokkuvõtte nii komisjonis toimunud aruteludest kui kogu käsitletud temaatikast.

¹ KOM (2002) 278, 6.6.2002.

² Institutsioonidevaheline kokkulepe õigusloome parendamise kohta kirjutati alla 16. detsembril 2003 Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni poolt. Kokkuleppe peaesmärgiks on parandada ühenduse seadusandluse kvaliteeti ning selle ülevõtmist liikmesriikide seadusandlusesse. Selles tuuakse näiteid parimatest tavadest, seatakse uued eesmärgid ja kohustused. Peaesmärkideks on parandada institutsioonidevahelist läbipaistvust ja koordineeritust, määrata ära kindel raamistik alternatiivsetele vahenditele, kasutada ühenduse otsustusprotsessis rohkem ekspertanalüüsi ning lõpetuseks olla valmis määrama kindlaks ajakava ühenduse direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmiseks (vt ELT C 321, 31.12.2003 ja parandus ELT C 8.1.2004).

³ KOM (2003) 71, 11.2.2003. Vaata ka kahte aruannet tegevusraamistiku elluviimisest: KOM (2003) 623 ja SEC (2003) 1085; KOM (2004) 432 ja SEC (2004) 774.

⁴ (Nõukogu määrus 2371/2002)

⁵ (KOM 497(2004) lõplik).

⁶ Oma teises tegevusraamistiku kohaldamise aruandes veebruaris 2003 (KOM (2004) 432), tõi komisjon selgelt välja kolme liiki toimingud:

- lihtsustamine (seadusandluse olemuse muutmine kodanike, ettevõtete ja riiklike ametiasutuste huvides);
- tekstide mahu vähendamine (koondamine, kodifitseerimine, tagasivõtmine, aegunud seaduseelnõude või õigusaktide seadusandlusest kõrvaldamine);
- ühenduse õigustiku korraldus ja esitus (see punkt hõlmab kõiki küsimusi, mis on seotud ametlike viitedokumentide andmebaaside CELEX ja EUR-Lex esitluse ja kättesaadavusega).

2. OLUKORRA KIRJELDUS

Kogemus ja toimunud konsultatsioonid näitavad, et ühise kalanduspoliitika õigusruumi parendamine eeldab jõupingutusi nii selle ülesehituses, kui ka kolme eemärgi saavutamises:

- olemasolevate tekstide selgemaks muutmine, nende lihtsustamine ning parema kättesaadavuse tagamine;
- riigiasutuste halduskoormuse ja -kulude vähendamine⁷
- kutsetöötajaid puudutavate halduskoormuste ja piirangute kergendamine.

Nende eesmärkide eluviimise jätkamine võimaldab mitte ainult lihtsustada ühist kalanduspoliitikat vaid muuta seda ka tõhusamaks.

Lisaks sellele omavad mõned küsimused erilist tähtsust. Kõigepealt ühenduse tekstide kättesaadavus ning nende loetavus. Paljud ei ole rahul praegu kehtivate määruste mahu ja hulga, sätete hajutatusega erinevatesse tekstidesse. Reakodanikul on keeruline leida kogu seadustikust see, mis teda konkreetselt puudutab. Muret tekitavad ka andmete ja info edastamiskohustused. Siseriiklikud ametiasutused tunnevad muret kalanduse peadirektoraadile perioodiliselt esitatavate ülevaadete eest, nende arvu ja mõningatel puhkudel neis sisalduvate üksikasjade ja edastatud teabe otstarbekuse pärast. Kutsetöötajate jaoks on kõige tundlikum teema andmete edastamine püügipäevikuna, kuid ka muud haldusdokumendid.

Tundub, et ühise kalanduspoliitika mõned tegevuspõhimõtted tekitavad rohkem raskusi kui teised. Eelkõige kõik, mis puudutab järelevalvet, mille puhul ollakse rahulolematud seadusesätete hajutatusega, nende ebaühtlase rakendamisega liikmesriikides ning aruannete ja andmete edastamise koormusega. Teine, kõige sagedamini mainitud põhimõte puudutab ressursside säilitamise meetmeid. Erinevate toimevahendite kombineerimine, mis peab avaldama mõju nii toorainepiirangutele (püügivõimsus ja -koormus), püügimahule (väljapüügimaht ja kvoodid) ja saagi koostisele (tehnilised meetmed) kujutab endast olulist probleemide allikat; teema on seda keerulisem, et tegemist võib olla meetmete kattumisega: tavalistele tehnilistele meetmetele lisanduvad iga-aastaste püügimahtude ja kvootidega seoses vastuvõetud sätted või taastamiskavad.

Otsustamiseks paremini, mida muuta, on oluline hinnata õigesti rakendatava eeskirja kompleksuse põhjuseid.

Kompleksuse teatud faktoreid ei ole võimalik vältida.

- Tekstide lihtsat loetavust tavakodanikule on raske ühitada ekspertide soovidega.
- Ühine kalanduspoliitika katab ühelt poolt kogu ebaühtlast kalandussüsteemi ja sisaldab teisalt mitmeid tegevuspõhimõtteid: struktuurid, säilitamine ja keskkond, välisvarud, turud, järelevalve.

⁷ Kalandussektori eripärad võimaldavad teha vahet riigiasutuste kohustustel ning kutsetöötajatele kehtestatud kohustustel. Mõlemad rubriigid sisaldavad ka halduskoormusi komisjoni tavalises, üldises tähenduses.

- Olukorras, kus liigne püügivõimsus ja ülepüük puudutab enamikku ressursse ja ohustab olulisi varusid, tuleb edendada erinevat liiki, kuid üksteist täiendavate kaitsemeetmete rakendamist.
- Olukord muutub kiiresti, eriti bioloogilises plaanis ning tekste on vaja kohendada.
- Välisvarude osas on kõigil läbirääkimispartneritel oma eesmärgid, mis võivad erineda.
- Kalandussüsteemi haldamise eeskirjad peegeldavad püüdlust kajastada õigusnormides teaduslikke järeldusi, mis on alati keeruline ülesanne, kuid eriti veel siis, kui neid tuleb kiiresti toimetada või muuta.

Praegune keeruline olukord tuleneb ka ühise kalanduspoliitika erilisest ajaloost. 1983. aastal vastuvõetud ja 1992. aastal muudetud seadus oli täiesti ebapiisav, nagu seda näitasid vaidlused, mis viisid 2002. aastal vastuvõetud reformini. On aeg anda endale aru seadusesätete rakendamine tagajärgedest, mis on viinud meid käesoleva olukorrani, kus püügivõimsus on liiga suur ja toimub ülepüük. Peale selle otsustava küsimuse on asjaomase seadusandluse keerukuses oma osa ka otsuste väljatöötamise korral.

- Läbirääkimised nõukogus ja parlamendis on sageli viinud esialgsetest ettepanekutest veelgi keerulisema lõpptekstini.
- Mitmeid otsustava tähtsusega valdkondi on tulnud uuesti avada, kuna on selgunud, et vastuvõetud meetmed on olnud ebapiisavad.
- Arutelud erinevate tegevuspõhimõtete üle on sageli toimunud eraldi.
- Nõukogu otsustusprotsess aasta lõpus aastaste väljapüügimahtude ja kvootide määramisel tekitab raskusi vajalike konsultatsioonide pidamisel ning otsuste vastuvõtmise ja jõustumiskuupäeva vahele jääva soovitud tähtaja määramisel.
- Seadusandlikul ja poliitilisel tasandil on meetmed seatud vajalikust tasemest kõrgemale, mis teeb ka keerulisemaks nende muutmise ja lihtsustamise.

Kalandust puudutav arutelu peaks olema lisatud üldisesse lihtsustamise konteksti. Mitmed käesoleva teatise osad kujutavad endast komisjoni poolt veebruaris 2003 väljatöötatud strateegia rakendamist kalanduses ning ühine kalanduspoliitika võib horisontaalsetest jõupingutustest Euroopa Liidu siseste eeskirjade lihtsustamisel ainult kasu saada. Samas ei ole sageli arutluse all olevad, kuid kalandust mittepuudutavad küsimused selles valdkonnas rakendatavad. Ühenduse kalalaevade konkurentsivõimelisus tulevikus sõltub rohkem ressursside taastamisest ja seega tegevusmeetmete tõhususest, kui normatiivsete kohustuste ja piirangute kergendamisest. Vähemnormeeritud ja seadustatud meetmete kohaldamine (näiteks kehtestades tulemustepõhised kohustused, neid üksikasjadeni määramata), põrkub kalandusvaldkonnas kiiresti järelevalveprobleemidele. Kutsetöötajad on mures võrdse konkurentsitaseme üle kõikides liikmesriikides, ning see punkt on otseselt seotud ühtse järelvalvega, mida saab tagada vaid eeskirjadega.

Kokkuvõttes näitab antud analüüs, et alahindamata vältimatut keerukust ühenduse kalandusalases korralduses, on käesolevad normid muutunud liiga kompleksseks. Lisaks ühise kalanduspoliitika tõepoolest lihtsustamist vajavatele osadele on ka teised, tõenäoliselt

vajalikud sätted kutsetöötajate seisukohast liiga keerukad. See seisukoht on ka olulisima tähtsusega.

3. ARENGUSUUNAD

Teatud valdkondades toimunud areng võimaldab saavutada eespoolmainitud eesmärke (tekstide parendamine ja kättesaadavus, halduskoormuste ja piirangute vähendamine nii riiklike ametiasutuste kui kutsetöötajate osas).

- Kõige olulisem muudatus selles osas käsitleb otsustamisele **eelnevate konsultatsioonide** sisseseadmist ja sellega seotud asjaolusid, nagu otsuse vastuvõtmise ja rakendamise vahele jääva tähtaja pikendamine. Mainitud eelkonsultatsioonide arendamisel peab arvestama ka konsultatsioonide miinimumstandardeid⁸ (konsultatsioonide piisav pikkus, tulemuste avaldamiskohustus, tagasisideme kohustus vastuseks saadud kommentaaridele, ühise lähtekoha kasutamine konsultatsioonidel). See võimaldaks parandada tekstide kvaliteeti, lihtsustada kutsetöötajate teavitamist ja nende kaasamist, lihtsustades seega riiklike ametiasutuste ees seisvaid ülesandeid.
- Eelkonsultatsioonide areng on tihedalt seotud ka **mitmeaastaste tegevusplaanide** väljatöötamisega, mis lisaks neile seatud ülesannetele võimaldaksid paremini korraldada tekstide ettevalmistamist, määraes neile pikemad tähtajad. Väljapüügihahte ja kvoote puudutavate seaduste hulga vähenemine laseks vähendada ka teadusinstituutsioonide poole pöördumise sagedust ning vastavaid koormusi.
- **Integreeritud tegevuse kavadesse** oleks vajalik kaasata reeglid, mis puudutavad ühise kalanduspoliitika erinevaid tegevuspõhimõtteid, vältides seega kalanduspoliitika tundumist vastandlike meetmete kogumina.
- **Piirkondlike nõuandekomisjonide** loomine ja tõhus tegevus ühise kalanduspoliitika reformi⁹ raames oleks oluline tingimus tulemuslikemate eelkonsultatsioonide sisseseadmiseks ja mitmeaastaste integreeritud tegevusplaanide väljatöötamiseks.
- **Parem juurdepääs infotehnoloogiale** lihtsustaks juurdepääsu ühenduse tekstidele elektroonilisel teel. Väljaannete talitus paneb kogu seadusandluse konsolideeritud kujul andmebaasi EUR-Lex¹⁰. Kalandussektorit käsitleva seadusandluse parem esitus ja parem juurdepääs sellele tagatakse juba käimasolevate andmebaasi EUR-Lex paremaks muutmise algatuste raames koostöös väljaannete talitusega. Infotehnoloogia süsteemsem kasutamine lihtsustaks ka andmete kogumist ja edastamist nii riiklike ametiasutuste kui ka kutsetöötajate osas.

Õigusruumi parendamiseks tuleb läbi viia teisigi muudatusi.

⁸ Komisjoni teatis „Konsultatsiooni ja dialoogi parema kultuuri suunas – komisjoni ja huvitatud poolte vahel algatatud konsultatsioonidel rakendatavad üldpõhimõtted ja miinimumstandardid“ KOM (2002) 704.

⁹ Nõukogu otsus 2004/585/EÜ, 19. juuli 2004, millega asutatakse ühise kalanduspoliitika raames piirkondlikud nõuandekomisjonid. *ELT L 256, 3.8.2004 lk 17-22.*

¹⁰ <http://europa.eu.int/eur-lex/et/index.html>

- **Parandama peab tekstide väljatöötamise korda.** Eelkonsultatsioonide paremat taset ning selle seotust loodavate piirkondlike nõuandekomisjonidega juba rõhutati, kuid võimalikud on ka muud liiki arengud.
- Tuleb vähendada erinevate tasemetega kompleksse seadusandluse hierarhiat.
- Teatud sätted võib üle kanda madalama taseme teksti või kehtestada subsidiaarsuspõhimõtete laiem kasutus.
- Ühenduse reeglitele lisanduvate siseriiklikul tasandil vastuvõetud otsuste roll peab olema selge.
- Kui ühine kalanduspoliitika peab põhinema ühtsetel normidel, on siiski vaja selgelt piiritleda, millal normid on tõesti vajalikud.
- Igal võimalikul juhul on vaja jõuda kokkuvõtvate tekstide vähendatud arvuni. See lihtsustaks tekstide koherentsuse saavutamist ja parandaks nende loetavust.

Parandama peab ka ühist kalanduspoliitikat puudutavate tekstide praktilist kättesaadavust. Lisaks eespoolmainitud infotehnoloogilisele küljele võib olla keeruline saada aru ka teksti struktuurist, tekstide liigendusest ja rõhuasetustest. Need aspektid võiksid olla täpsustatud kehtivate tekstide kokkuvõttes. Ükskõik kui suure sammu edasi me ka teeks, on võimatu, et kõik huvilised saaksid otsekohe kasutada kõiki viitedokumente, kuna nende ülesehitus ja toimetamise aste ei ole mõeldud iga kalamehe igapäevaseks kasutamiseks. Seega on vaja jätkata ka juba tehtud jõupingutusi kindlatele sihtgruppidele mõeldud juhiste koostamisel (näit teatud brošüürid kindlaksmääratud piirkonnas kalapüüdjatele), jälgides hoolega, et ei tekiks segadust selgitavate brošüüride ning seadustekstide vahel. Kutsetöötaja võiks seega leida keeleliselt asjakohasest, piiratud mahuga brošüürist teda puudutavad põhireeglid, mida täiendavad viited ametlikele viitedokumentidele. Piirkondlikel nõuandekomisjonidel võiks brošüüride väljaandjate ja nende sisu ja eesmärkide väljatöötajana olla selles küsimuses oluline roll.

Halduskoormuse vähendamine nõuab samuti erilisi meetmeid¹¹. Esmast tähelepanu tuleb pöörata aruannete edastamise kohustusele. Kalandussektori hea toimimine eeldab siseriiklikelt ametiasutustelt teabe edastamist kalanduse peadirektoraadile, kuid praegu kehtivaid reegleid ja kordasid on võimalik lihtsustada, ettekannete hulka võib vähendada neid grupeerides, sisu osas võib välja tuua selle, mis on vajalik ja leiab kasutust, samuti võib vähendada nende esitamise sagedust. Lõpuks on vaja anda ka meetodilist tagasisidet siseriiklikele ametiasutustele. Järelevalve ja seire on piiratud vahenditega siseriiklikele ametiasutustele muuseas üheks suurimaks koormaks. Seega on vajalik ühise kalanduspoliitika puhul suurendada hinna ja tõhususe suhet, võttes vastu võimalikus ulatuses säilitus- ja kontrollimeetmed, mis oleksid sama tõhusad, kuid odavamad kohaldada ja kontrollida, ning mis vastaksid proportsionaalsuse printsiibile. Kontrollivahendite ostmise ja kasutuselevõtu osas tuleb teha analüüs parimate lahenduste leidmiseks.

¹¹ Komisjon kavatab teha 2005. aasta alguses avalduse halduskulude mõõtmise meetoditest ning kohaldada pilootkava selgitamiseks välja, kas ühine lähtekoht Euroopa Liidu tasemele on tõenäoline. Kui ühine meetodika seadusandlusest tulenevate halduskulude mõõtmiseks on heakskiidetud, kohaldavad komisjoni teenistused seda meetodikat uue või olemasoleva seadusandluse mõju hindamisel.

Kutsetöötajate suhtes kohaldatavate koormuste ja piirangute kergendamise osas on juba mainitud mitut olulist tegurit. Muud valdkonnad väärivad seevastu täiendavat analüüsi. Kutsetöötajad rõhutavad suurt koormust, mis tuleneb andmete kogumise kohustusest, eelkõige puudutab see püügipäevik, mida ei peeta teatud püügi puhul oluliseks. Nad pole rahul, et peavad edastama nende meelest liigset ja korduvat teavet, mis lisaks sageli leiab nende arvates vähe kasutust. Nende probleemide ületamiseks oleme juba maininud laiemaid võimalusi, mida pakub infotehnoloogia laialdasem kasutamine. Keskmises perspektiivis ei välista need väljavaated püügipäevikute ja muude dokumentide kohandamist nii, et nad vastaksid kalandussektori korraldamisest ja järelevalvest tulenevatele nõuetele. Teabealane tagasiside kutsetöötajate suunal peab paranema, kaasa arvatud esitatud andmete kasutamise tõhustamine teadustegevuses. Kalurid soovivad ka, et liikmesriikide poolt teostatav järelevalve toimuks kooskõlastatult. Põhimäärus sätestab selles osas võimaluse määrata seadusega ära asjaomase tegevuse suunad ja tasemed (võrdlusuuringu). See lihtsustaks ka Euroopa kalastuskontrolli ameti tööd, välistamata siiski arutelu kehtestatavate eeskirjade ja normatiivide üksikasjalikkuse osas, ega teiste lähtekohtade arengut, mis põhinevad soovitud, koostööl ja hea tava vahetustel.

Välisressursid kujutavad endast erilist problemaatikat.

- Kuna iga sidusrühm, kes osaleb mitmepoolsetel (Ühinenud Rahvaste Organisatsioon ja piirkondlikud kalandusorganisatsioonid) või kahepoolsetel (Euroopa Ühendus ja kolmas riik või grupp kolmandaid riike) läbirääkimistel võib omada oma, Euroopa Liidu poolt standardiseerimata seisukohta, nähti ette töötada välja vastavalt lepingutüübile, suure püügipiirkonnale või püügi liigile keskpikk strateegia, mis tagaks ühenduse tegevuse koherentsuse jätkusuutliku kalapüügi osas ja kaitseks samal ajal ühenduse huve.
- Ühenduse poolt määratud ühesuguste põhimõtete kaitse piirkondlike kalandusorganisatsioonide raames tugevdab Euroopa positsiooni ja lihtsustab püstitatud eesmärkide saavutamist. Olgugi, et nii ühenduse kui ka teise lepingu- või koostööpoole kohustused on selgelt määratletud, nõuab nende ülevõtmine ühenduse seadusandlusesse pikka ja keerulist kohaldamisprotseduuri. Seega on vaja arvestada võimalust viia sisse lihtsustatud protseduurid.
- Kahepoolsete suhete osas (partnerluslepingud) annab standardnormide pidev väljatöötamine (mis ei välista asjaomaste kalanduse eripärade ja panuste arvestamist, nagu ka läbirääkimisprotseduuri parandamist ja jätkamist), oma panuse Euroopa Ühenduse, asjaomaste kutsetöötajate ja liikmesriikide (k.a teiste Euroopa poliitikate raames) tegevuse lihtsustamisele.

4. OHUD JA RASKUSED, MIDA TULEB ENNETADA

Esimene oht on seotud võimalike illusioonidega kavandatavate lihtsustamiste ulatuse ning sellekohaste vahendite ja jõupingutuste osas. Käesolevat ühist kalanduspoliitikat ei saa lühiajaliselt asendada oluliselt lihtsamate reeglitega. Mitmed kompleksuse põhjused on struktuursed. Praegune liigse püügivõimsuse ja ülepüügi olukord on vajaliku kompleksuse olulisim tegur, mis omab suurt mõju ka lähiaastatel. Lihtsustamine ei tohi ka viia kohaliku toimimise nõrgenemiseni või keeldumiseni arenguks ja antud kontekstis vajalikest uutest meetmetest. On ka oht, et suure tähelepanu all olnud ja suurte jõupingutustega seotud

lihtsustamine jääb kiiresti tahaplaanile ning asjaolud, mis liigse keerukuse põhjustasid tõusevad jälle jõusse.

Seega on vaja jälgida, et seaduseandja arvestab piisavalt lihtsustamise põhimõtet ja õigusloome parendamise institutsioonidevahelise kokkuleppe elluviimist (eriti mis puudutab lihtsustamisetepanekutega arvestamist nõukogu ja Euroopa Parlamendi töömeetodite parandamise osas), nagu ka seadusandluse toimetamise kvaliteeti puudutava institutsioonidevahelise kokkuleppe¹² rakendamist, mis loob selleks tugeva põhja.

Peale juba mainitud üldiste ohtude on vaja arvestada osade eespoolmainitud lihtsustamisvahendite teatud piiratust. Infotehnoloogia laialdasem kasutamine võib tekitada raskusi neile, kes neid vahendeid ei valda, see võib tekitada teatud ebaproportsionaalsuse väikeste laevade suhtes. Asjaolu, et kõigis valdkondades ei ole võimalik ainult kasu saada, sunnib peale valikuid ja kompromisse. Näiteks on vaja alustada lihtsustamisprotsessiga esmalt kalanduse peadirektoraadis. Selle teenistustes ei saa teha samaaegseid ja hulgalisi kiireloomulisi parandusi, need saavad olla ainult järk-järgulised sammud üldstrateegia suunas, mis kannavad vilja alles pikemas perspektiivis.

5. KIIRELOOMULISED TULEMUSED: TEGEVUSPLAANI ETTEVALMISTAMINE

Ühise kalanduspoliitika lihtsustamine ja selle tõhusa rakendamise parandamine eeldavad pika aja peale määratud üldstrateegia olemasolu. Teatud tegevused võiksid anda kiireid tulemusi. Teised omavad olulist suurenevat mõju alles pika aja jooksul. Mõned meetmed vajavad katsetusperioodi, teised eelnevat analüüsi. Selles kontekstis läheb vaja mitmeaastast tegevusplaani. Antud plaani üksikasjalist sisu ei saa otsekohe kindlaks määrata, kuna selle ettevalmistamine eeldab analüüsi ja laiapõhjalisi arutelusid. Samas võib juba praegu rakendada mõningaid selle ettevalmistamist suunavaid põhimõtteid.

Ühise kalanduspoliitika arengud peavad kõigepealt mahtuma ühenduse õigustiku lihtsustamise globaalprotsessi ning põhinema institutsioonidevahelisel lepingul detsembrist 2003.

Plaani kestvus võiks olla orienteeruvalt viis aastat, arvestades kindlasti vahetähtaegset tegemistega. Plaan peaks sisaldama kiireid tegevusi, mis annaksid koheseid konkreetseid tulemusi, mis looksid positiivse arengu fooni. See peaks hõlmama ka keskmise tähtsajaga ja pikaajalisi tegevusi, mis tagaksid, et lihtsustamise põhimõtted oleksid püsivalt aktuaalsed.

Plaani ettevalmistamise jaoks on vaja liikmesriikide, kutsetöötajate ja sidusrühmade vahelist vastastikust kooskõlastamist, täpsustamaks lihtsustamist vajavaid seadusakte ja artikleid, moodust, kuidas selleni jõuda ja muid lahendusi peale olemasoleva seadusandluse. Kõige selle lihtsustamiseks töötati välja komisjoni teenistuste töödokument, milles on ära toodud kavandatud tegevuste esialgne nimekiri, mille järgi aruteludes juhinduda ja mida lülitada konkreetsetesse dokumentidesse.

¹² Institutsioonidevaheline kokkulepe õigusloome parendamise kohta *ELT C 321, 31.12.2003*, ja selle parandus *ELT C 8.1.2004*, Institutsioonidevaheline kokkulepe ühiste suuniste osas ühenduse seadusandluse toimetamise kohta (*EÜT C 73, 17.3.1999 lk 1*), vaata ka Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühine praktiline juht, Väljaannete talitus 2003.

Väljatöötatud plaani kohaldatakse vastavalt kättesaadavatele vahenditele ja tegelikult realiseeritava edasimineku kiirusele. Selles ei saa täielikult sisalduda kõik soovitud tegevused, isegi mitte need, mis on ära toodud eespoolmainitud dokumendis. Iga kavandatud tegevuse aluseks peaks olema analüüs, et teha kindlaks selle panus, hinnata takistusi ja läbikukkumiskriske ning vajalikke inimressursse. Iga väljavalitud tegevuse puhul peab olema täpsustatud iga teguri osa ning tähtsused.

Tõhusa tegevusplaani väljatöötamine saab toimuda liikmesriikide osavõtul. Koostööd tuleb teha ka teiste asjaomaste üksustega alates kutsetöötajatest, kelle arvamus on prioriteetide paikapanemise puhul otsustava tähtsusega. Ühendust tuleb võtta ka nõuandvate struktuuridega, näiteks piirkondlike nõuandekomisjonidega kohtadel nagu ka kalanduse ja kalakasvatuse nõuandekomiteega.

Tegevuskava väljatöötamiseks vajalikud konsultatsioonid võiksid olla kavandatud 2005. aasta algusesse, mis võimaldaks tutvustada kava võimalikult kiiresti sama aasta jooksul.

6. KOKKUVÕTE

Arutelu avamine ühise kalanduspoliitika lihtsustamise teemadel on näidanud antud valdkonna ajakohasust ja olulisust. Arutelude käigus on selgunud nii asjaga seotud üksuste ootused, kui ka raskused, mille ületamiseks tuleb valmistuda. On selgunud, et olulisi parandusi on võimalik teha, kuid see eeldab soovi edasi minna ning kõiki üksusi ühendavaid ja toetavaid jõupingutusi. Seda soovi on tingimata vaja toetada ja asuda ühiselt edasiviivasse tegevusse, mille tulemuseks oleks kiire konkreetsete projektide väljatöötamine, luues samas tingimused kestvaks edasiminekuks ühise kalanduspoliitika õigusruumi lihtsustamiseks ja parendamiseks.